

Utmed Themsens södra strand

---

by HENRIK on FEBRUARY 23, 2009

Rotherhithe, området utmed Themsens södra strand mellan Tower Bridge och Greenland Dock, är fascinerande på många sätt. Från att under årens lopp ha varit slum, ohälsosamma arbetarkvarter, handelscentrum för sjöfarten och till och med glädjekvarter på den tid då prostitution och underhållning var förbjudet endast norr om floden har området utvecklats till en riktigt fashionabel stadsdel med galna marknadspriser. Men det var inte länge sedan Rotherhithe till 80 procent var fyllt med vatten och hamndockor.

Under Andra Världskriget utsattes området för massiva tyska bombningar på grund av sin stora betydelse för handeln. Av samma skäl finns här starka skandinaviska kopplingar. På en promenad kan du inom loppet av en halvtimme gå förbi såväl den svenska som den norska och den finska sjöfartskyrkan, liksom Sweden Gate, Oslo Square och Sweden Quay för att nämna några platser med uppenbar skandinavisk anknytning. Det var ingen tillfällighet att Norges exilregering placerades här under kriget.

Trots att Rotherhithe, som ligger i kommunen Southwark intill Surrey Quays, i allra högsta grad ligger i Docklands och i det stora hela får anses som ett Millwall-område har man faktiskt ett eget fotbollslag; Fisher Athletic.

Även om The Fish, som klubben kallas, aldrig varit ett uttalat farmarlag till Millwall har kopplingen alltid funnits där, och då inte bara geografiskt sett. Förr i tiden var det inte ovanligt att Millwall och Fisher försökte spela hemma varannan vecka. Senast jag studerade en laguppställning hittade jag inte mindre än fem före detta Millwall-talanger i laget. Nya The Den ligger bara 20-25 minuters promenad från Fishers riktiga hemmaplan, Surrey Docks Stadium, i Rotherhithe.

Sedan ett par säsonger tillbaka spelar man dock sina hemmamatcher i Conference South – motsvarande sjättedivisionen – på Champion Hill som är rivalerna Dulwich Hamlets hemmaplan. Det är alljämnt oklart om den lilla klubben med hjälp av kommunen ska försöka rusta upp Surrey Docks Stadium eller flytta till friidrottsanläggningen Southwark Park som enligt lokaltidningen ska få en ansiktslyftning och ta emot uppemot 10,000 sittande åskådare lagom till OS i London.

Trots sitt läge i hjärtat av London genererar Fisher Athletic sällan uppmärksamhet i media. Eventuellt blir det en liten notis då en någon av de unga grabbarna i klubbens boxningssektion skördat en lokal framgång. Men förra veckan kunde hela England plötsligt läsa om Fisher Athletic då man som första ligaklubb i England tillsatt en kvinnlig manager för sitt herrlag. Ja, du läste rätt.

Efter att den finansiellt skuldyngda klubben förlorat 10 raka matcher, och ordinarie managern starkt ifrågasatts, kände sig styrelsen tvungen att ta till extraordinära knep. Den som lyckades samla in mest pengar till the black

and white army fick helt enkelt bli manager för en dag. Så kom det att Donna Powell, som normalt sitter i vändkorset då Fisher spelar hemma, efter att ha samlat in £500 ledde laget mot tabelltrean Eastleigh i lördags.

Föga förvånande bombarderades Fisher Athletic och 27-åriga Powell av etablissemangen som ansåg att det var oseriöst och fördummade hårt arbetande män. Powell själv konstaterade lugnt bara att kan män leda damlag så bör kvinnor kunna leda herrlag, och mot det är det svårt att komma med argument.

Hur matchen gick?

Förlust med 1-2 och laget ligger på sista plats i tabellen hela 54 poäng efter serieledande AFC Wimbledon.